

Az Alaptörvény közjogi érvénytelenségének bizonyítása

Az érvényesség jogi fogalma:

Érvényes az a jogszabály, amit az alkotott meg, aki arra (jogilag) felhatalmazással rendelkezik, és úgy (olyan eljárásban, olyan alaki formában) alkotta meg, ahogy az elő van írva.

Tehát létezik TARTALMI érvénytelenség, amikor NEM AZ alkotja a jogszabályt, aki arra felhatalmazással rendelkezik – ezt az alkotója utólag nem tudja javítani - és van FORMAI érvénytelenség, amikor a jogszabályt nem előírászerűen alkotják, ezen az alkotó utólag tud változtatni, és ezzel a jogszabály érvényessé tehető.

A Magyarország Alaptörvénye nevű (alap)törvény közjogilag azért érvénytelen, mert:

1. Nem az alkotta meg, aki erre jogosult
2. Nem azt alkotta meg, amit a hivatkozása tartalmaz
3. Nem úgy alkotta meg, ahogy az elő van írva

Ezek közül egy is elég lenne az érvénytelenséghez, de a 3 együtt és a pontok egyenkénti belső tartalma - már nagyságrendje okán is - olyan erejű érvénytelenség, ami minden védekezést elsöpör.

Részletes indokolás:

1. Nem az alkotta meg, aki erre jogosult

Az alaptörvényt azok alkották, akik képviselői hatalmukat a Magyar Köztársaságban, a Magyar Köztársaság Alkotmánya szerint rendezett választáson szerezték, akik ezáltal a Magyar Köztársaság Országgyűlésének törvényalkotó képviselői lettek, akik felesküdték a Magyar Köztársaság Alkotmányának betartására és betartatására.

A Magyar Köztársaság Alkotmánya a hatalom kérdésében (MINDEN hatalom, tehát az alkotmányozó hatalom kérdésében IS) EGYÉRTELMEŰEN fogalmaz:

„2. § (2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé,”

Tehát az általános alkotmányozó hatalom a népé. A nép ez esetben a Magyar Köztársaság állampolgárainak összességét jelenti. A hatalom nem a népé és a képviselőé együtt (ahogy 1996-ban írták a képviselők a 119/96. OGY Határozatban) és nem az Országgyűlésé (ahogy azt a Salamon László vezette bizottság hazudta)!

Hanem kollektívan a népé, a magyar állam állampolgáraié.

A képviselő alkotmányozó jogai az alkotmány előírásához KÖTÖTTEK. Tehát a képviselő csak olyan alkotmányozó joggal rendelkezik, amit az alkotmány előír.

Az alkotmány a képviselőnek alkotmányozás tekintetében elvileg két jogot ad, ami a valóságban csak egy.

Az egyikben felhatalmazza a képviselőt önmaga (a Magyar Köztársaság Alkotmánya) megalkotására, a másikban ezt - a valójában módosítási jogot - 2/3-os többséghez köti (maga az alkotmány megváltoztatásnak és nem megalkotásnak nevezi azt, amihez a 2/3-os korlátozást rendeli).

Ez eleve ellentmondás, de története van, hogy 89-ben miért így került bele az előd állam 1985-ben választott Országgyűlése által megalkotott (módosított) alkotmányba.

A lényeg, hogy ez a pont nem valóságos felhatalmazás, mert a módosított alkotmány által 90-ben megválasztott képviselő már nem gyakorolhatta ezt a jogot. Hiszen azt, aminek a megalkotására felhatalmazása van, már 89-ben megalkották. Hiszen őt is az alapján választották, amit neki lett volna joga megalkotni.

Tehát az alkotmány alapján megválasztott és felhatalmazott képviselő már nem gyakorolhatta azt a jogát, amire az előd állam Országgyűlése a 89-es módosítással felhatalmazta. Ha valami már kész („meg van alkotva”) akkor már nem lehet újra megalkotni. Csak módosítani.

Tehát a képviselőnek nem általános alkotmányozó joga van, ami alapján olyan alkotmány írnak, amilyent akarnak (89-ig ez volt a helyzet) hanem csak részleges, alkotmányhoz kötött alkotmányozó hatalma van, ami csak a Magyar Köztársaság Alkotmánya MÓDOSÍTÁSÁT teszi lehetővé. (De még ez a jog is korlátozott, mert az Alkotmány nem minden pontja módosítható a képviselő által – lásd Bragyova különvéleményét az egyik AB határozatban).

2. Nem azt alkotta meg, amit a hivatkozása tartalmaz.

Az alaptörvény saját maga érvényességét a Magyar Köztársaság Alkotmánya két pontjából vezeti le:

„ZÁRÓ ÉS VEGYES RENDELKEZÉSEK

2. Ezt az Alaptörvényt az Országgyűlés az 1949. évi XX. törvény 19. § (3) bekezdés a) pontja és 24. § (3) bekezdése alapján fogadja el.”

Ez a két pont a következőt tartalmazza:

„19.§ (3) a) megalkotja a Magyar Köztársaság Alkotmányát

24.§ (3) Az Alkotmány megváltoztatásához, valamint az Alkotmányban meghatározott egyes döntések meghozatalához az országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges.”

A képviselők az alkotmány előírásai szerint csak a Magyar Köztársaság Alkotmányát alkothatták volna meg. Vagyis csak módosíthatták volna azt. Ez esetben jogfolytonos magyar állam maradtak volna. És ha a jogukat nagyon tágan értelmezik, akkor amit alkottak, azt – az alkotmányra hivatkozva – Magyarország Alkotmányának nevezik.

Ez esetben nagyon nehéz helyzetben lennénk, és hosszú alkotmányos vita kezdődhetett volna, hogy érvényes-e az új alkotmány. De a 19.§ (3) a) pontra hivatkozva megalkotott Magyarország Alaptörvénye nevű alaptörvény így semmiképpen nem lehet a magyar állam új alkotmánya.

Mert már a neve se alkotmány, hanem alaptörvény, és a Nemzeti Hitvallásnak nevezett preambulumban (törvényi előszavában) saját maga két alkotmányt is elismer (!) hatályos alkotmánynak. Miközben a Történeti Alkotmány 1918-20 óta nincs hatályban, és az Országgyűlésnek nincs joga újra hatályba helyezni, a hatályos alkotmányt meg alkotmányellenesen előbb külön törvényben, utána az átmeneti rendelkezéseket önmaga részévé téve helyezi hatályon kívül.

3. Nem úgy alkotta meg, ahogy az elő van írva

Az Országgyűlésnek joga volt alkotmányozást kezdeményezni. A bizottság felállítása már megkérdőjelezhető volt, mert első ülésén bizonyította, hogy a mandátumarány nem csak formai, hanem a törvényalkotói többséggel való visszaélés eszköze lesz.

Ennek megfelelően a bizottság törvényhozói többsége el is követte a legsúlyosabb alkotmánysértést. Megfosztotta a népet alkotmányozó jogától, és alkotmányozó hatalomként az Országgyűlést jelölte meg. Vagyis az alkotmányozás további folyamatából kizárták a népet, az alkotmányozás valódi alanyát.

Innen kezdve az alkotmányozás további folyamata, a két beterjesztett javaslat (amiből csak az egyik volt formailag is helyes, mégis csak a másikat tárgyalták), az egész vita, és végül az időn túl beadott 15 módosítás (amiből az egyik 3 betű segítségével szövegében is megfosztotta a népet a hatalomtól) mind alkotmányellenes, és az alkotmányozás nemzetközi alapelveivel is ellentétes volt.

És akkor nem érintettünk egy sor olyan kérdést, hogy a képviselőnek az alkotmány szerint nincs joga hatályon kívül helyezni az alkotmány, mert ahhoz az általános jogelvek szerint megint csak a népnek van joga. Tehát újabb alkotmánysértés.

És nem érintettük azt se, hogy a képviselők abban a törvényben hatalmazták fel magukat alkotmányellenesen alkotmányozó hatalommal, amit csak ezzel a felhatalmazással alkothattak volna meg. (A kommunisták ügyesebbek voltak, ők előtte külön törvényt alkottak arról, hogy alkotmányozhatnak. Ha a Fidesz is ezt teszi, sokkal nagyobb bajban volnánk).

És nem érintettük azt – amit az Átmeneti Rendelkezések 5. pontjában leírtak – hogy bár az alkotmányozó felhatalmazásukat jogilag az alkotmányból vezetik le, valójában a maguknak adott alkotmányozó hatalommal éltek, és szándékuk szerint nem jogfolytonos államot hoztak létre. Ennek a nyomait próbálták eltüntetni, és igyekeznek a jogfolytonosságot is hazudni, de ez hazugság marad.

Jogilag ÚJ ÁLLAMOT hoztak létre.

Mert fentebb bizonyítom, hogy a Magyarország Alaptörvénye nevű alaptörvényt nem a Magyar Köztársaság nevű ezer éves állam jogából (ideiglenes alkotmányából) eredeztették (azt hazudták, de a jogszabály 19.§ (3) a) pont nem azt tartalmazza, amit bele hazudnak), ezért a Magyarország nevű állam nem a magyar állam jogfolytonos állama. És bizonyítom, hogy az alaptörvény nem új magyar alkotmány, mert nem a magyar nép alkotta meg (akit mind a népszuverenitás elve mind az alkotmány szövege felhatalmaz alkotmányozásra,) tehát új magyar állam létrehozására nem

alkalmas, az általa létrehozott Magyarország nevű fantomállam NEM LEHET a magyar állam. Mert a magyar népet kizárták az új alkotmány megalkotásának folyamatából.

A Magyarország Alaptörvénye nevű, jogilag érvénytelen alaptörvénnyel létrehozott Magyarország nevű állam a politikai „elit” hazaárulásának, magyar nép feletti diktatúrájának bizonyítéka.

Ez a jogász társadalmon kívül azért nem tűnt föl eddig senkinek, mert egész addig nincs vele gondja a polgárnak, amíg csak az igazolványt nevezi át, amíg fizeti az egyébként jogilag már nem létező nyugdíjat, amíg látszólag – még ha egyre rosszabb színvonalon, de - működteti az államot, annak oktatási, egészségügyi, kulturális intézményeit. A gond akkor van, amikor új büntető szabályokat alkot, és joghatóságát ki akarja terjeszteni az általa elfoglalt másik állam állampolgáira....

Na itt NEKIK, a hatalom erőszak szerveinek kell bizonyítani, hogy ezt milyen ÉRVÉNYES JOG (hazai és nemzetközi jog) alapján teszik. Mert ha csak erőszak hatására, vagy érvénytelen jogra hivatkozva, akkor a magyar állam joga, ideiglenes alkotmánya alapján nem csak fel lehet, de FEL KELL lépniük ellene.

Tehát aki a Magyarország nevű állam ellen a magyar állam jogára hivatkozva Alkotmányos Ellenállást hirdet, az alkotmányos KÖTELESSÉGÉT TELJESÍTI.